

64

Советский кинорежиссер, народный артист СССР
Е. Л. ДЗИГАН • 1898 — 1981

Куда Київ 47

Проект Перемоги
в 50

Кому Газета «Світанок
Вісті»

Индекс предприятия связи и адрес отправителя

315324

Кременчук 27

вул. Тами Ангеліно
д. 19

Орлова О.П.

252047

Пишите индекс предприятия связи места назначения

В газеті «Сільські вісті» за 9/ХІІ-1988 року
я прочитала статтю «33-й: голод»,
Мій адрес м. Кремленчук, вулиця
Тані Ангеліної № 19 Орлова Ольга
Петрівна.

Я народилася в 1919 році і все добре
пам'ятаю, який був страшний голод.

Того в якому я жила було ще
молоде, тільки побудоване.

Називалося воно Липлянка Карлів-
ського р-ну Толшавської області.

В нашій селі уже був організований
колхоз. Но колхозниками майже
нічого не давали (200-150 гр на тру-
додені зерна).

Огороди в нашому селі, у господарів,
спадалися 0,80 га землі. На огородах
садили огородину і сіяли картоплю, яке
було більш вибагливим до кліматич-
них умов в літній і зимовий періоди,
від пшениці.

Уже поехали озимку (осінню 1932р.)

на колгоспницях, полях і огородах.
Незнаю хто організував комісію
(яку люди називали Красна М'иця)
яка пішла по селу і вивітала
все, що було в господарів (зерно, м'ясо,
шкуру, шерсть і інші продукти).

З зимы 1932 року на 1933 рік почався
голод. Люди брали свої веші, що в
ного було, і їздили в Росію, де за них
вивантажували, які небудь харчі. Та
цього було мало.

Все, що було в господарстві поїли,
на веші став дуже великий голод.
Вимірали цілі сім'ї. Тухли люди,
легли передвигаємь.

Почалися в колгоспі пошукі роботи,
люди не їли, а лізли на роботу
(дерева і гіти).

Тогода була така: Шоденно лили
дощі. Було дуже мокро, сильно
поєли бур'яни, які покривали веходи
циркових бур'янів і других культур,
на полі валили галушки, які давали

по три величезні палички, та
до їх пошки.

У нас була сім'я: батько, мати
і четверо дітей. Я була саме
старша. Батько зводив (тепер уже)
ми з своїм першим відновом по
одній залиці батькові і малому
брату. На роботу зводив мама і
три її дочки. Батько помер.
Коли настав війна, стали віднос-
тати трава: кропива, шавель, лобода,
щербак, шпорш.

Люди зводили до ширд зречанні
соломи, з якої вибирали полову,
яку сушили, товкли на муку,
злепували з травою (цуканями
власне) певні корні і їли.

Тоді було до того часу, коли стало
зерно жита наливатися. Зерно було
ще в молодній стиглості, а вже їли
ми і їли. Тоді такі люди, що об'їдали
життя-зерно і умирали
стали поєвати вшкі. Коли люди

стали їсти м'ясо і ягоди, стали
відтужати і породились зуди,
шкіра відвисала.

Колонистамо літо, люди стали
набирати моревих вишків,
Залишилось багато пустих зсат,
Які позаростали бур'янами, пообвамо-
валесь етими, бо вони були гнильці,
а інші дощі.

Тож як і жалко було жити
на селі.

І далі люди жили бідно. В кол-
госпі зерно давали мало, а мало-
ги були великі: м'яса по 40 кг. на двір
(недоброякім м'ясо яка зудоба в дворі):
ябля, картопля, яблука і дріж і цюль-
турч, а так-же великі цюшові
налоги.

За друзі сена не можна панувати,
бо я там не була.

14/хІІ - 1988 р.

Орел